

Müslümanların Tevekkülü Karşısında Sekülerizmin Silahı Terörizmdir

2019'da Kanada'da genel seçimler oldu. Muhafazakâr Parti'nin olası zaferi korkusuyla Müslümanlardan Liberal Parti'ye oy vermeleri istendi. Sağcı retorikte görülen aşırı artış bu korkuyu iyice tetikledi. Öyle ki hükümetin, İslam ve Müslümanlara yönelik yaptığı düşmanca açıklamalar, gittikçe daha yaygın hale gelmiştir. Irkçı eğilimleri beslemeyi amaçlayan İslam karşıtı bu saldırılar, Müslüman varlığını halkın refahı için bir "dış tehdit" olarak görüyor. Haliyle Liberal Parti, sağcı politikacılar ve bilginlerin kullandığı nefret söylemine karşı Müslümanların duyduğu korkudan yararlanıyor ve Müslümanların desteğini almak için kendisini Müslümanların haklarının savunucusu olarak sunuyor.

Batılı ülkelerdeki kapitalist seçkinler ile Müslüman topraklardaki yöneticilerin halkı kontrol etmek için korkuyu kullanması ilginçtir. İslam ülkelerinde yöneticileri -sömürge kapitalist güçlerin desteği ile- özellikle İslami hareketler önderliğindeki muhalifleri yok etmek için şiddet ve baskıya başvururlar. Batıda ise kapitalist seçkinler, aşırı sağcı partiler üzerinden psikolojik korku salgırlar; Müslümanlar da bu partilerden korunmak için sisteme entegre olurlar.

Sonuçta siyasi çözümlerin başlangıç noktası olarak "korku temelli ikilemin" Müslüman kamuoyunu ele geçirdiğini görüyoruz. Müslüman topluluğa "korku temelli fıkıh" sunulur. Böylece Müslümanlar, seçimlere katılmamanın, seçimlere lojistik destek için camilerimizi açmamanın, evlerimizden atılmak da dâhil olmak üzere aşırı sıkıntıya yol açacağına inanırlar. Bu nedenle "zaruretler yasakları mubah kılar" gibi ilkelerin kullanımı yaygınlaştı. Hatta bazı Müslümanlar, "en faydalı siyasi partiye" oy kullanmanın farz, "iyiliği emretmek kötülüğü yasaklamak" sayıldığı için oy kullanmamanın günah olduğunu söyleyecek kadar ileri gittiler.

"Yalnız Allah'tan korkmak", tüm Müslümanlarca bilinen bir kavram olmasına rağmen siyasal düşüncede de uygulanması gereken bu kavramın bazı Müslümanlar tarafından uygulanmadığını görüyoruz. İnsan yapımı laik sistemler içinde değişim söz konusu olduğunda, bazı Müslümanlar ve camilerin aktif şekilde siyaset yaptıklarını, ama İslam akidesi temelinde ümmet ve toplumun işlerinin tartışılması istendiğinde, aynı camilerin kapılarını kapattığını görebiliyoruz.

Ayrıca bazı Müslümanlar ve camiler, Yemen'deki yoksulluk krizi ve Çin'deki Uygur Müslümanların durumu gibi insani felaketlerin neden olduğu trajedilerin sonuçlarından bahsediyorlar ancak çok azı bu krizlerin temel nedenini ele alıyor. Sömürgeci kapitalist güçlerle ittifak halinde olan ve İslam'dan başkası ile yöneten İslam dünyasındaki yöneticiler ise, sömürgeci kapitalist güçlerin ümmete yönelik saldırılarına sessiz kalıyor. Müslümanların kötü durumu karşısında takınılan bu tutumun nedeni "güvenlik" ve doğuracağı olası sonuçlardan korkulmasıdır.

İnsani duygulara derince bakıldığında, insanda doğal olan korkunun, beka içgüdümüzün bir tezahürü olduğu görülür. Hayatımız tehdit altında olduğunda, bu tür duyguları hafifletmenin yollarını ararız. Bununla birlikte laik demokrasilerde kapitalist seçkinler, sistemlerini hayatta tutmak için korku algısını bir araç olarak kullanırlar. Korku olmazsa insanlar, sistemin başarısızlığını daha çabuk fark edebilecek ve toplumun, zengin seçkinlerin çıkarlarına hizmet etmek için var olduğu gerçeğini sorgulamaya başlayacaklardır.

Kurandan Allah'ın hidayetini reddeden güçlü seçkinlerin, korkuyu inananlara karşı bir silah olarak kullandığını öğreniyoruz. Örneğin, Firavun Musa Aleyhisselam'ın delillerine huzurunda bulunan insanlara şöyle diyerek cevap vermiştir:

"FİRAVUN: BIRAKIN BENİ, dedi. Musa'yı öldüreyim; (Kurtarabilirse) Rabbine yalvarsın! Çünkü ben onun, dininizi

değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum.” [Gafir 26]

Müslümanlar olarak biz, korkuya maruz kaldığımızda, bu durumun nasıl üstesinden gelineceğini öğrenmek, yanlış kararlar alınmasından kaçınmak ve içgüdüsel tepki vermemek için akidemize başvurmalıyız. Allah'ın koruyucumuz olduğuna inanmak akidemizin ayrılmaz bir parçasıdır. Korku, bir duygudur. Sadece Allah'tan ve emirlerine karşı gelmekten korkmalıyız. Allah'a yaklaşma arzumuz, beka içgüdümüzün tetiklediği korkulara baskın gelmelidir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

“İşte o şeytan ancak kendi dostlarını korkutur, inanmışsanız onlardan korkmayın, Benden korkun.” [Ali İmran 175]

Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in gençken İbn Abbas'a verdiği nasihatte bu açıkça görülebilir.

يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلِمْتُ كَلِمَاتٍ أَحْفَظُ اللَّهُ يَحْفَظُكَ أَحْفَظُ اللَّهُ تَجِدُهُ تُجَاهَكَ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجُمِعَتِ الصُّحُفُ
“Ey çocuk! ey genç! Ben sana bazı kelimeler öğreteceğim. Sen Allah'ı koru ki Allah da seni korusun. Sen Allah'ı koru ki yöneldiğin her yerde Allah'ı bulasın. Bir şey isteyeceğin zaman sadece Allah'tan iste. Yardım talebinde bulunacağın zaman sadece Allah'tan yardım talebinde bulun. Bil ki bütün ümmet, bütün yeryüzü, bütün insanlık bir araya toplansa sana bir iyilik yapmak isteseler, küçük bir iyilik, herhangi bir iyilik, Allah'ın senin lehine yazdığı iyilikten başkasını sana ulaştıramazlar ve yine bütün insanlık bir araya toplansa, sana zarar vermek isteseler Allah'ın senin aleyhine yazdığı kaderdeki şeyden başkasını sana erdirmemezler, sana zarar veremezler. Kaderi yazan kalemler kaldırılmıştır. Kaderin kendisiyle yazılmış olduğu mürekkepte kurumuştur.”

Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in hayatını incelediğimizde, İslam Devletini kurma arayışında, Mekke'de iken korku iklimiyle karşı karşıya olduğunu anlıyoruz. Günümüzde ümmetin her yerde karşı karşıya kaldığı korkuya çok benziyor. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُجْرِبُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ
“İnkâr edenler, seni bağlayıp bir yere kapamak veya öldürmek, ya da sürmek için düzen kuruyorlardı. Onlar düzen kurarken, Allah da düzenlerini bozuyordu. Allah düzen yapanların en iyisidir.” [Enfal 30] Yine de Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* yorulmadan ve ödün vermeksizin korkusuzca çalıştı. “Ehveni şer” felsefesi kisvesi altında kâfirler veya sistemle ittifaka girmedi. Sonunda Allah *Subhânehu ve Teâlâ* Peygamberinin çabalarını zaferle ödüllendirdi. İnsanlığı düzeltmek için toplumu ve dünyayı başarıyla değiştirdi.

Bu “korku temelli fıkha” teşvik edenlere ve ona dayanarak haramı meşrulaştıranlara burada sormamız gereken soru şu: Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in daha sert koşullarda uzlaşmayı reddetmesi hakkında ne diyorsunuz? Siret artık bizim için bir rehber değil mi? Artık her konuda Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'i örnek almamız gerekmiyor mu? Sireti çocuklara öğretilen bir hikâye kitabına indirgeyip siyasi ve toplumsal meselelerde örnek alınması terk mi edilecek?

Tevekkülün – ya da karşılaştığımız zorluklar ne olursa olsun Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'ya mutlak güven – akidemizin ayrılmaz bir parçası olduğunu fark etmeliyiz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* yardımcımızdır ya da her durumda hayatta kalmak için sığınacağımız yegâne mercidir. Samimiyetle tevekkül, Müslümanın öncelikle bu dünyanın konforuna değil, ahiretin sonuçlarına odaklanmasını sağlar. Böylece tevekkül, sadece sınavı geçmek, iş bulmak ya da evlenmek istediğimizde başvurduğumuz bir kavram haline gelmez. Aksine toplumun işlerini gütmeye ve karşılaştığımız zorlukların üstesinden gelmeye çalışırken sınımsız tutduğumuz bir kavram haline gelir. Böyle bir tevekkül, zihinlerimizden korku algısının felç edici sonuçlarının etkisi altına

girmesini engeller. Böyle bir tevekkül, davranışımızı mahlûkat korkusundan ziyade Allah *Subhânehu ve Teâlâ* korkusuna göre şekillendirmemizi sağlar.

Müslüman olarak biz, aldatıcı siyasi partilerle ittifaka girerek başarısız laik kapitalist sistemden korunmamalıyız. Aksine hem Batıda hem de Müslüman topraklarda laik kapitalist sistemin başarısızlıklarını ifşa etmeliyiz. İslam ümmetine bu insan yapımı fikirler ve sistemlerin temelde yanlış olduğunu göstermeliyiz. Suriye, Yemen, Cezayir, Sudan, Lübnan, Irak, Keşmir veya başka bir yerde olsun sorunlarımızın çözümünü bu sistemlerde aramamalıyız. Ümmete, tek çözümün, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet rehberliğinde İslami çözüm olduğunu göstermeliyiz.

Son olarak manipülatif kapitalist politikacıların aldatıcı bir şekilde teşvik ettiği korku iklimini meşrulaştırmak yerine şeyhler ve imamlarımız cesaret ve liderlik örneği sergilemeli, ümmete dinimize yapılan bu saldırılar karşısında nasıl cesur ve sağlam durulacağını göstermeli ve temeli itibariyle laikliğin başarısız bir ideoloji olduğu gerçeğini ortaya koymalıdır. Müslümanların siyasi çözümler dâhil olmak üzere İslam ideolojisine sınıksız tutunması gerektiğini öğretmeliler, Müslüman topluluğunu, çıkar elde etmek veya zararı def etmek bahanesiyle haramın helal hale gelmesi düşüncesi gibi İslam'a aykırı değerleri benimsemekten korumaya çalışmalıdırlar.

Sonuçta İslam ümmeti, tevekkül ümmetidir. Dolayısıyla laikliğin aldatıcı silahı olan korku, Allah'a tevekkülün önüne geçmemelidir.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Allah bana yeter; O’ndan başka ilah yoktur, yalnız O’na güveniyorum; O büyük arşın Rabbidir.” [Tevbe 129]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Kanada

H. 01 Cumade'l Ülâ 1441
M. 27 Aralık 2019

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com